

købte den, nemlig til Lejeboliger. Det er muligt, at Bygningen saa trænger til en Istandsættelse, og Udvalget var ogsaa villigt til at gaa ind paa en saadan, men det forudsætter, at denne Istandsættelse bliver af samme Art som den, enhver anden Husvært vilde foretage, naar han skulde leje sine Lejligheeder ud, og man har da ment, at det maatte kunne gøres for en langt ringere Sum end den, den højtærede Minister har foreslaaet. Vi have i Udvalget konfereret med Ministeren om Sagen, og jeg tror, vi kom til Forstaelse af den saaledes, at den højtærede Minister, skønt han ikke var tilfreds med den Stilling, som Udvalget indtog, dog var villig til at udføre Beslutningen i den Mening, hvori den var tagen. — Forslaget under Nr. 129 behøver jeg ikke at omtale nærmere. Det staar i Forbindelse med Bevillingen til Forskottelseskollektorerne, som vi drøftede i Gaar. Jeg skal blot bemærke, at saa længe der ikke er opnaaet endelig Forstaelse om Realkollektoens hele Anvendelse — vi vente, det skal kunne opnaas ad Aare — have vi ikke villet optage nogen af de ny foreslaaede Skoler, blandt andet af den Grund, at naar man vil optage nogle ny Skoler, rejser der sig straks det Spørgsmaal, hvorvidt man ikke hellere bør optage andre. Der er jo adskillige Skoler, som staa med Uisøgnis om at blive optagne, Skoler, som der kan siges en hel Del for, og ved at optage nogle, vil man let komme til at forfordere de andre, saa længe man ikke er kommen til nærmere Forstaelse om de Regler, der skulle gælde i dette Forhold. — Endnu har jeg kun at omtale et enkelt Forslag, nemlig Forslaget under Nr. 132, som gaar ud paa, at Staten skal garantere for Forrentning og Afdragning af et Laan paa indtil 200,000 Kr. i 7 private københavnske Latin-skoler. Udvalget har selvfølgelig haft lidt Betænkelse ved at gaa med til dette Forslag, men da den lærde Undervisning ellers i det hele er en Statsag, og da Staten endvidere uden for København støtter flere private Latin- og Realskoler med temmelig betydelige aarlige Bidrag, har man ment at kunne forpaae at hjælpe ogsaa disse Skoler i København under disse særlige Forhold. Skolerne have af Hensyn til Hygiejnens Fordringer været nødt til at bygge meget kostbare Skolebygninger og have derved paa-draget sig en meget betydelig Gæld. Navnlig have de sidste Penge, som de have maattet laane, været meget dyre. Den Hjælp, som Staten nu skulde yde disse Skoler, skulde derfor særlig bestaa i, at den skulde hjælpe dem til at faa disse dyre Penge ombyttede med billigere. Noget egentlig stor

Risiko for Staten har man i Udvalget ikke ment at der kunde være. Skulde det gaa aller galest, saa at samtlige disse 7 Skoler ikke kunde klare sig, og Staten altsaa maatte svare til hele sin Garanti, vilde det Beløb, der vilde være Tale om, høist kunne blive 12,000 Kr. aarlig i 28 Aar, og det vilde altsaa selv i aller ugunstigste Tilfælde ikke være noget overdrevent stort Tilskud, der vilde blive Tale om. Man har derfor ment, at man efter Omstændighederne kunde gaa ind paa Garantien over for disse 7 nu bestaaende Skoler; de ere, som sagt, paa Grund af Hygiejnens Fordringer komne i en vanstelig Situation.

J. C. Christensen: I denne Rigsdagssamling har der været megen Tale om at sætte Renten ned for de laantagende her i Landet, og der er i Samlingens Løb stillet adskillige Forslag i den Retning. Efter mit Syn paa Forholdene vil jeg sige, at saaledes som de Forslag forelagge nu, saa vidt som de ere komne, synes der ikke at være nogen stor Udsigt til, at man vil naa til nogen virkelig Nedsættelse for Laantagerne. Det Forslag, der i sin Tid blev indbragt her af det ærede Medlem fra Røge (Alberti) med flere, om at nedsætte Overformynderrenten til $3\frac{1}{2}$ pCt., kunde have bragt en virkelig søselig Nedgang for mange her i Landet. Ca. 70 Mill. Kroner Overformynderimidler vilde derved være blevne nedsatte med $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig for Laantagerne, og Laantagerne trindt omkring i Landet vilde visstelig have været meget glade ved en saadan Rentenedsættelse, men efter som det Forslag hidtil har været behandlet, kan der ikke være stor Udsigt til, at der kommer noget væsentligt ud af dette Lovforslag. Samtidig er der indbragt et Lovforslag fra anden Side om, at den lovbestemte Rente her i Landet skulde være $3\frac{1}{2}$ pCt., men da dette Lovforslag var til 2den Behandling, stemte Flertallet et Vædringsforslag ud, som gik ud paa, at denne $3\frac{1}{2}$ pCt. lovbestemt Rente ikke maatte overskrides af de Institutioner, som forvalte Midler, der staa under offentlig Tilsyn, saadanne Institutioner maatte ikke søge Bevilling til at give en højere Rente. Vædringsforslaget blev forkastet af Flertallet, og jeg maa derfor gaa ud fra, at det ærede Flertal ikke er saa meget hidstigt paa at faa Renten nedsat. Her er nu fra Mindretallets Side stillet et Vædringsforslag til Finansloven, om, at der under Sorø Akademi og Kommunitetet skal indsættes to Anmærkninger, der simpelthen betyde dette, at Ministeriet, naar Anmærkningerne blive vedtagne, af Bevillings-